

Pero Tomić
ZLATOKOSA - KRALJICA BUNDEKA

Urednik:
FRANJO MILOŠ

Vlastito izdanje:
PERO TOMIĆ
Gorička 15
10370 Dugo Selo

Lektor:
INGRID BOBAN

Digitalno-grafička priprema:
CHRISTIAN T. BELINC

Slika na stranicama:
18, 19, 25, 27, 28, 35, 40, 45, 63 i 66 su iz albuma autora
Ostale slike:
su uzete sa »Free Stock Photos«, www.pexels.com

Vlastiti nakladnik: Pero Tomić, Dugo Selo, 2022.
Tisak: Og grafika d. o. o., Jastrebarsko
Naklada: 1000
ISBN 978-953-49396-2-8 (digitalno izdanje)
ISBN 978-953-49396-3-5 (tiskano izdanje)
Tiskano u siječnju 2022.
CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001120510.

PERO TOMIĆ

Zlatokosa

kraljica Bundeka

Vlastita naklada
DUGO SELO, 2022.

T O M I Ć N E O D U S T A J E

Tomić ne odustaje. S punim pravom. Kad u nečemu imaš radost i užitak zašto ga se odreći. A očito je da Tomić uživa pišući pjesme i u svemu ostalom što pisanje i objavljivanje donosi sa sobom. Fantastično.

Tomić je zavolio poeziju i ušao u jedan proces učenja, otkrivanja sebe i svijeta, dijeljenja s drugima... Za to treba hrabrosti.

Stoga ne bih ovdje o kvalitetu pjesama, iako je očito da je u odnosu na prvu zbirku postignut pjesnički napredak. Ako jedna pjesma jednoj osobi pokrene val osjećaja, misli, sjećanja...ako je „pogodi“ onda je to uspjela pjesma. Ne sumnjam da će svaki čitalac i u ovoj, drugoj Tomićevoj zbirci, naći nešto za sebe. Nešto lijepo, inspirirajuće, korisno, ugodno, da će biti pogoden.

Franjo Miloš

Kao duga

Y
esela bješe jučer.

Osmijeh suncu si krala.
Najljepši. I čaroban.
Kao leptirica
iznad cvjetnog vala.

Prekrasna!

Meni smiješak darova.
Kao duga šarena
iza proljetnog pljuska.
Srce sagorijeva.

Nestade! Kao duga.

U srcu plam – iskrice.
Čekam novi pljusak
i tvoj osmijeh leptirice.

Čaroban. Kao duga.

Sanjam te

*S*anjam.

Fasada ti prelijepa.
Tugu srca tvoga skriva.
Oči su ti stalno rosne.
Meni srce vatra živa.

Želiš li ljubiti?

Ne budi slijepa!
Gorim! Zar ne vidiš?
Zaboravi dane ponosne.
Zašto se stidiš?

Dodji u moj zagrljaj
ispuni i želju svoju.
Vatrene usne mi daj
sahrani i tugu moju.

Plamen ti u očima!

Izgubljen u vremenu
danim, noćima
sanjam te zaljubljenu.
Sretan sam u snovima...

Sanjam te...

Janje ljubičasto

*D*e pogledaj mene,
milo, vragolasto!
Oči ti zelene.
Janje ljubičasto.

Kad zatvoriš vjede
upitnik se javi.
Gledaš li me rjeđe?
Kaos mi u glavi.

Il' dioptrija kriva?
Još ne nosim leće,
ali zeleno sanjam
kad sreća me neće.

Pogleda me janje,
znoj iz čela lije.
Meni pamet stane,
srce se ugrije.

Sagriješi kao Eva

H

od ti čio. Prekrasan.
Kao u gazele male.
Iz očiju vatra sijeva.
Plave jesu, ali pale.
Ni korov ne odolijeva.

Sve bekrije se gnijezde.
Žele s tobom noću
gledati mjesec i zvijezde
po otocima pustim.
Vjeruj, i ja to hoću.

Nisi zaljubljena?
Pogledaj u oči moje,
nestat će tuge u njima.
Ogledat ćeš oči svoje
u sretnim očima.

Sagriješi kao Eva!
Zagrizi jabuku zrelu.
Kad uvela padne u travu,
znaj, prekasno biti će
za ljubav pravu.

Znaš li Ivanka

A large, vibrant red rose is positioned on the right side of the page, its petals partially open and its stem and leaves visible.
Znaš li, Ivanka?
Sanjah te vatrenu, blizu.
Ljubila si me bez prestanka
i ostavila tužnog
da uživaš u Parizu.

Prosjak sam! Prosim ljubav!
Jer te oči zelene
ne gledaju mene.

Prosim ljubav!
Dok si ti kraj Sene
moja mladost vene.

Znaš li, Ivanka?
Smaragdne oči, plamene,
sanjam bez prestanka,
za njima plačem. Uzdišem
berući ruže crvene.

Prosjak sam!
Pitaju ruže crvene
zašto nisu ubrane?

Prosim ljubav
dok si ti kraj Sene.

Vide li oči tvoje

*V*ide li oči tvoje
kad ugledaš me sama
s tugom огромном
što dušu моju слама?

Postajem živa sjena.

Ti nevino me gledaš
s dva oka zelena.
Vatrom sjaje, ja
nisam od kamena.

Ne gledaj me predugo!

Nesreća je prelazna.

Sagori, moja tugo!

I nek' oči zelene
ne rose u proljeće,
ne gledaju sjene
već mirisno cvijeće.

Ne odlazi zauvijek

*S*reća me nije mazila
dok vedru ne ugledah te.
Ti dušu si mi pazila i
odmah ludo zavoljeh te.

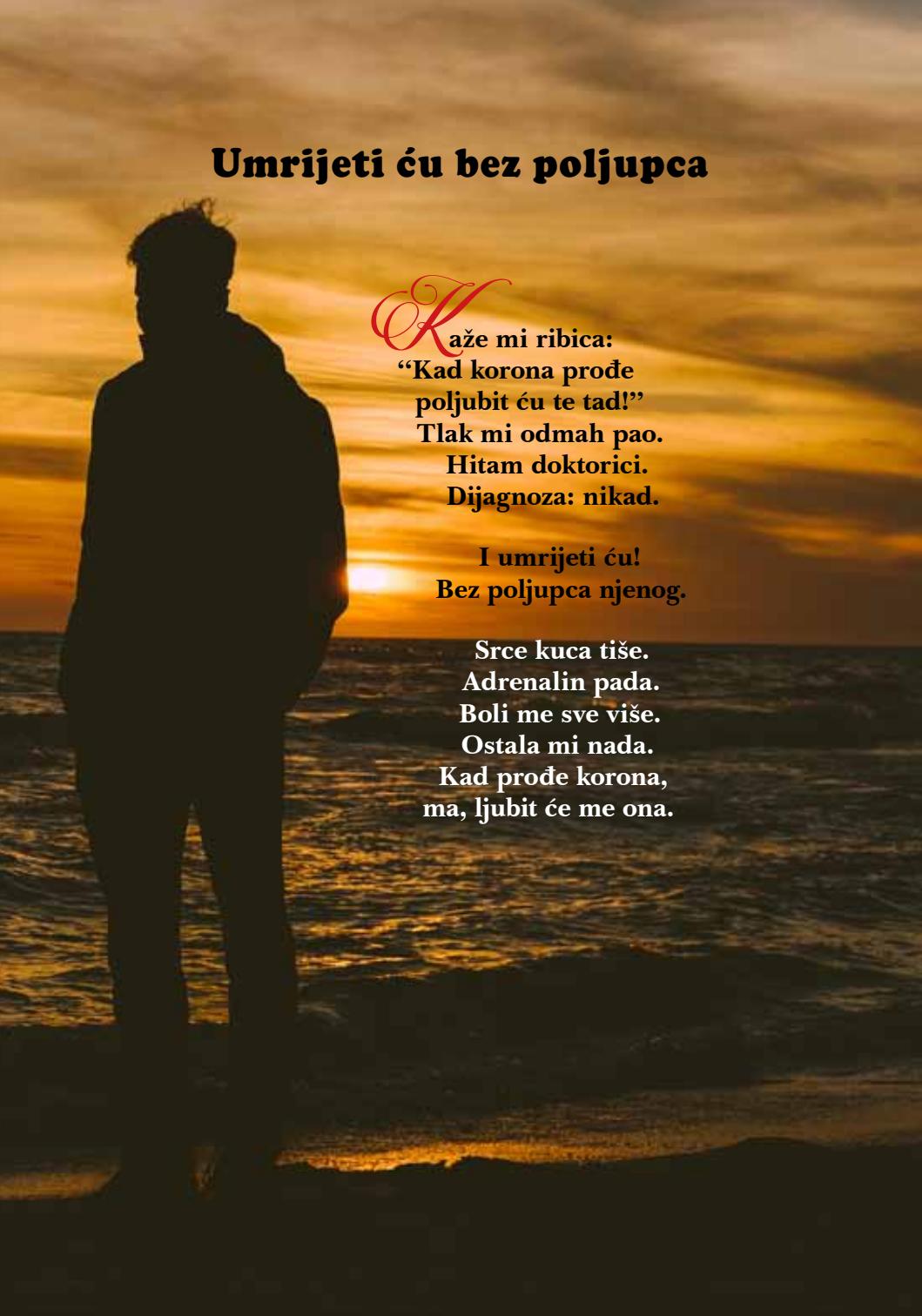
Stigoše dani sivi,
terapija prestala.
Samo jednom se živi.
Kamo si to nestala?

Odlaziš zauvijek?
Srce mi bolesno i
trebat će lijek.
Valjda ti je jasno.

Slomljen sam u ljekarni.
Lijek bez recepta ne daju.
Za osmijeh tvoj čarobni
taj lijek oni nemaju.

Vide oblaci s neba
ti ode zauvijek.
Tople suze mi teku,
a duši treba lijek.

Umrijeti će bez poljupca

A silhouette of a person standing by the sea at sunset. The person is facing away from the camera, looking out at the horizon where the sun is setting over the water. The sky is filled with warm, golden hues of orange and yellow. The water in the foreground reflects these colors.

K

Kaže mi ribica:

“Kad korona prođe
poljubit će te tad!”

Tlak mi odmah pao.
Hitam doktorici.
Dijagnoza: nikad.

I umrijeti će!
Bez poljupca njenog.

Srce kuca tiše.
Adrenalin pada.
Boli me sve više.
Ostala mi nada.
Kad prođe korona,
ma, ljubiti će me ona.

Ne laži srce svoje

*U*zalud se boriš,
zapovijedaš srcu.
Nećeš da me voliš.
Sličiš na sveticu.

Dosta je posta!

Ne laži srce više!

Potraži usne moje
vatrene. To ti fali!
Ne laži srce svoje
neka gori još više
kao i moje.

Bez srca jedva dišem

*S*jeverac mi ne paše.

Mirisom opijene
leptirice ljubiše
cvjetove crvene.

Latice im nestaše.

Pijetlovi pjevaju,
i zoru najavljuju.

U sobi gusta tama,
odlazi mi slatki san.
Kupam se u suzama.

Zurim u strop sanjiva,
budna, sama, ranjiva.

Slijepa...

Leptirice više ne vidim
ni crvene ruže vesele.
Grudi hladne. Bolne.

Srce mi je daleko,
a bez njega jedva dišem.

Kad prođu jesenje kiše

Ti si znala,
jesen siva kad dolazi
bujno cvijeće tad prolazi...

Željna sreće otišla si
s ružama, nasmijana.
Harmonika svirala je
vedre note toga dana.

Ti si znala
jesen siva dolazi...

I kad prođu hladnije kiše,
a osmijeha ne bude više,
i u srce useli se tuga
tad nazovi starog druga.

Predaj meni pola tuge
da ti strepnja bude manja
da te vidim kao nekad
s osmijehom na usnama.

Neću samo ruže

*N*eću samo ruže

crvene što nosiš.
U plave oči gledaj!
Reci da me voliš.

Hoću orhideje!

Tvoj smiješak iskreni.
U oči me gledaj!
Razum mi okreni.

Neću suho zlato!

Srce hoću. Robinja sam.
Plave oči gledaj!

Jer sanjam svaki dan
da si tu. Uz mene.
Oči vatrene da ti gledam!

Ne tecite suze više

*Noć mrkla. Ponoć prođe.
Jastuk mi je drug mio,
san nikako da dođe.*

Vani divlja oluja.

**Budna sam. Teku suze.
Sad čuju se gromovi.**

**Otkad doneše ruže
u srcu mi lomovi.
Suze napravile rijeku.**

Ne tecite više!

**Hoću da te sanjam!
I nadam se lijeku.**

**Jastuk se umorio,
suze je pokupio.**

Sanak mi osladio.

Čuvat ču strijelu

*P*uno, puno ljeta
nosim je u srcu.
Nimalo ne smeta
ta oštra strijela.
Osmijehom si je
k' meni odapela.

Brižno ču čuvati
žarenu strijelu.
Nek' srce mi gori!
Žig neka ostavi
umornom tijelu
dok s tugom se bori.

Vatreno žigosan,
gledati veselu
i sretnu te hoću.
Odbijte lopovi!
Čuvat ču strijelu
svaki dan. I noću.

Nemoj da mi sudiš

*D*anima te čekam
nesrećo voljena.
Oči da ti gledam,
bolna mi koljena.

I noćima čekam,
dok sjeverac puše,
osmijeh da ti vidim
iz srca, iz duše.

Stojim na uglu...
Čekam...

Kafana mi dosta!
Moja su nesreća,
ljubavi najveća.

Slomljenog me vidiš.
K'o prosjak izgledam!
Nemoj da mi sudiš
što sretnu te gledam.

Loša terapija

**a tešku bolest mog srca
dnevno čašu crnog vina
propisala doktorica.**

Laknulo mi.

**Recept za lijek nosim.
Odmah. U prvu kafanu.
Hladnu čašu do dna trusim.**

Loša mi terapija.

**I sa vinom i bez vina
sve mi crno pred očima.
U čaši nema rubina.**

Doktorice, pojačaj dozu!

**Po novi recept stižem.
Ona pita: Hoćeš lozu?
Ne vidi kako umirem.**

Hoću da gledam rubine!

**Tri čaše crnog na dan.
Izdan je recept novi
za srce mi presudan.**

Opet ne pomaže!

Nigdje tih modrih rubina.

Dosta mi je crnog vina.

Lijećim se flašom džina...

Rubine tvoje vidim...

Ukrast ču ti srce

*O*smijeh svima dijeliš.

Meni premalo.
Lopov sam.

Nisi znala?

Ukrast ču ti srce!

Uz poljubac strasni
uzet će ga, vala,
losov prvaklasni.

Zlatokosa

Dok šetaš po plaži,
i med' stijenama,
srce mi ne traži.

Nije ono kamen
da gaziš ga bosa.

Odmori se,
Zlatokosa!

U sutan gledat ćeš
sunce na Murteru.
Raspuklo.

Zalazi...

Umit će te rosa.

Iz rubina,
Zlatokosa!

Kamenje ne zaboravlja

U kamenu piše:

Ovdje leži
Mitran Vukanović
na svojoj baštini
za cara Sulimana.

Tu su i svatovi nevini.
Govori predaja narodna.
Čuvaju ih hrastovi zeleni
skoro petsto godina.

Mlad vidjeh kamenje.

Pod kamenjem su kosti
komšija. I mog djeda.
Na našoj baštini
od vremena Broza.

I poslije njega.
Za sva vremena...
kamenja stotine...

Svjedoci života, ljubavi...
prepoznaju Mišinčane.

Kamenje ne zaboravlja.

AD 1814
WILLIAM HORN
A. H. A. H.

Pavlic

Kad podem

K

**Kad podem na onaj svijet
slavuji neće pjevati.
Ljubavi, da li ćeš znati
kao oni tugovati?**

**Kad podem na onaj svijet
u grudima kutak nađi.
Srce ču ti ostaviti
život nek' ti bude sladī.**

**Kad podem na onaj svijet
ponijet ču osmijeh tvoj.
Neka me vječno grijе
u crnoj zemlji, hladnoj.**

Krvari mi srce

*B*olestan od dima,
kafana i vina
krenuh u bolnicu
tražiti doktoricu.

Još više se razboljeh
kad ugledah te njene
oči smeđe. Vatrene.
I tangice crvene.

Nisam se nadao,
hemoglobin pao.
Jao doktorice!
Krvari mi srce.

Zašto čekaš?
Prva pomoć mi je
prijeko važna.
Prva pomoć – tvoja pažnja.

Dva modra rubina

P

reko Save vedra lica
zauvijek si otišla.
Srce mi odnijela.
Ostavi me mlada, pokisla.

U grudima tuga osta.
Ne vidim rubine plave.
Duša plače. Vina dosta.
Sve mi crno oko glave.

Pregazit ču pijan Savu,
crnjak hladni će pomoći.
Potražit ču kosu plavu,
vragolaste tvoje oči.

Dva tvoja modra rubina
što svijetle mi u noći.
Vidim ih! Crnog li mi vina!
Do ponoći. Od ponoći.

Nisu ruže krive

*S*latki sni me ljubiše.
Budim se. Ide zora.
Orhideja miriše
na ljubav. S prozora.

I ruže procvjetaše.
Ah! Opojni mirisi.
Iz sna oči nestaoše
smeđe. Znam, tu nisi.

Gledam kroz prozor. Snena.
Ni Žumberak ne vidim.
Mirisom opijena,
ljubav tvoju osjetim.

Ne! Nisu ruže krive!
Ni miris orhideje.
Već tvoje oči žive
i žarke želje moje.

Dok bagremi ne cvjetaju

*V*aprilu i maju
kad sjenice pjevaju
i sve šume listaju,
ja sanjam samo Maju.

Pčelica nestrpljiva.

Ljubavi je gladna,
cvijeta još nema.
Bez voljenog jadna
u pohod se sprema.

Mila. Neodoljiva.

Dok bagremi ne cvjetaju
tih leti preko Save.
Sreća i med je čekaju.
Blistaju joj oči plave.

JT

Iščašena pjesma

*D*esno oko što te gleda,
jadan sam ti iščašio.
U blizini nigdje leda.
Boli. Hitnu sam tražio.

Doktorica sva u čudu.
Medicina nemoćna je.
Ti imaš nesreću ludu!
Sad gipsa nema. Kriza je.

Gledaj lijevim, reče mi.
Ko zna kad će gipsa biti?
Ali pazi, nemoj dugo.
Mog'o bi oslijepiti.

Lijevim okom sad gledam.
Sunce moje ne zalazi.
Sliku tvoju zamrzavam
u srcu. Dok bol prolazi.

Oprosti jučerašnji grijeh

*B*ijah loš đak. Oduvijek.
Ljubav mi predmet najteži.
Popravni? Padam uvijek!
Učiteljice stroge.

Ljube! Jučerašnji grijeh
iskren je. U svoj ludosti
samo jednom te poljubih.
Trebao sam više
griješiti. K'o u mladosti.

Oprosti! I blaga budi!
Nemirno srce te traži.
Ako i tvoje poludi
pokora bit će mi slatka.
Popravni odmah zakaži!

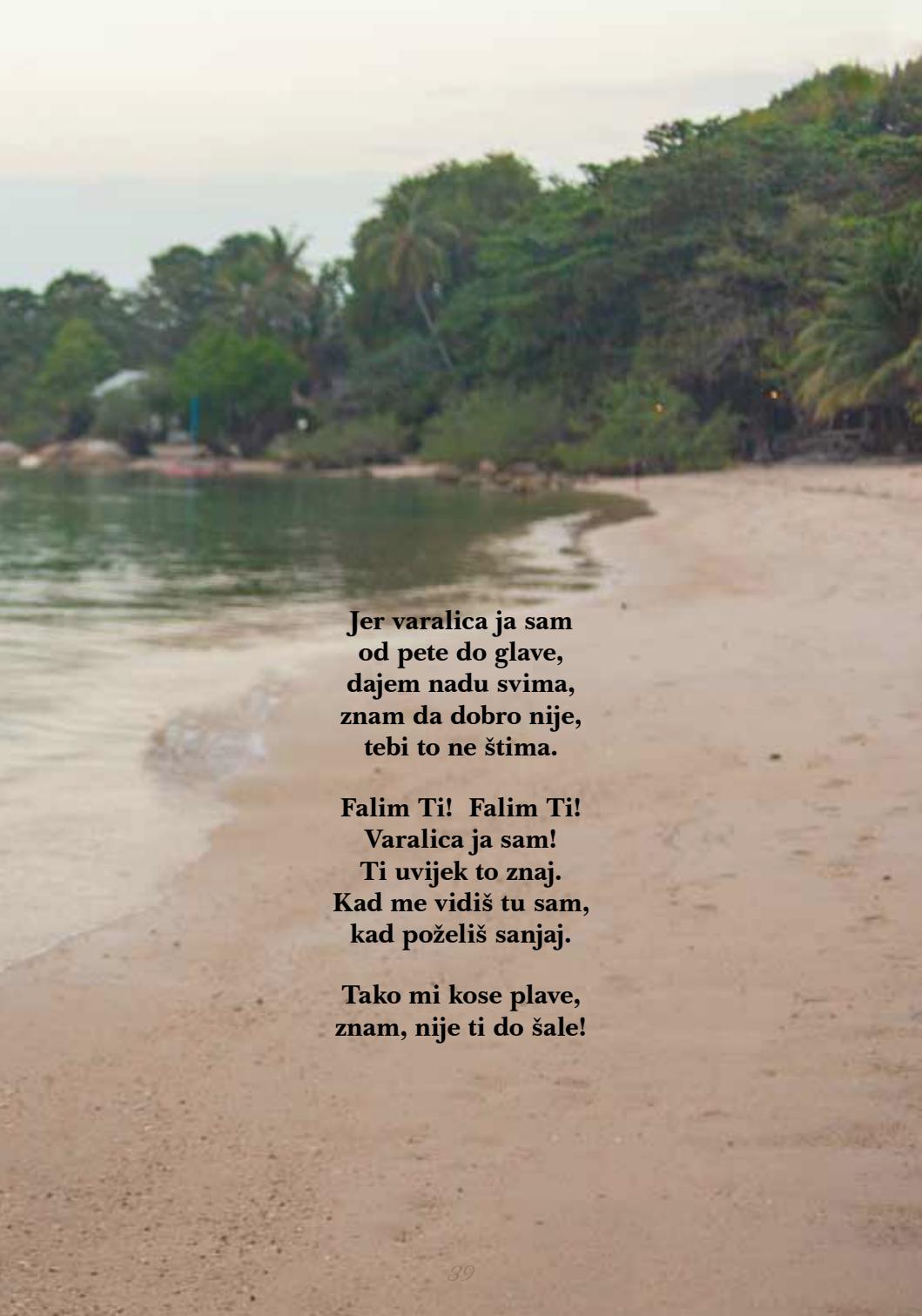
Varalica ja sam

*V*rckastih mi očiju,
što me pitaš gdje sam,
svake noći baš.
Jer varalica ja sam,
vrlo dobro to znaš.

Zarazan mi osmijeh
od uha do uha,
struk vitak. Lijepa sam,
od pete do glave,
tako mi kose plave.

Falim ti! Falim ti!
Od jutra do sutra.
Znam, tebe to boli.
Zato me sanjaj.
To lako je kad se voli.

Šta sada radim,
nikoga ne pitam,
gdje me nose noge
sama se skitam.
Gledam bekrije mnoge!

A wide-angle photograph of a tropical beach. In the foreground, there's a sandy beach with some scattered debris. To the left, the calm water of a lagoon or bay reflects the sky. A dense forest of palm trees and other tropical foliage covers a hillside rising from the beach. The sky is overcast with soft, diffused light.

**Jer varalica ja sam
od pete do glave,
dajem nadu svima,
znam da dobro nije,
tebi to ne štima.**

**Falim Ti! Falim Ti!
Varalica ja sam!
Ti uvijek to znaj.
Kad me vidiš tu sam,
kad poželiš sanjaj.**

**Tako mi kose plave,
znam, nije ti do šale!**

Zvijezde vide

Dugo se vidjeli nismo.
Nestrpljiv čekam poštara.
Doneše mi tvoje pismo.
Srce bolno mi propara!

Crnim pišeš: "Neću doći.
Tugu razumijem tvoju,
zvijezde gledaj u noći
možda pronađeš svoju."

Srce osjeti bol jaču.
Vidim gore Mali Medvjed.
Ugledam i Sjevernjaču.
Boli. Zna Veliki Medvjed.

Vidi on. Zvijezde vide
i kroz najgušće oblake.
Suzne oči se ne stide
tebe traže noći svake.

Kako si mogla

K
Kako si mogla
u taj proljetni dan
čim kiša je stala
ugasiti mi san?

A bila si voljena!

Dok gledali smo dugu,
sa osmijehom si rekla:
Potraži sebi drugu.

Kazala si tiho
da drugoga voliš.
Jesi li tad znala
srce da mi lomiš?

Kako si mogla?

Oblaka više nema.
U tri sata se smrklo.
Sunce nestaje s dugom.
Srce mi prepuklo.

Poj grlice mi fali

K

**Kad vedra nazoveš me
srce odmah doda gas.
Pjesmu šalje u vene
tvoj mio grlice glas.**

**Ljekovit oduvijek.
uhu drag, umirujući.
Tražio sam ga dugo.
Zna to i sveznajući.**

**A kad ga pronađoh
rijetko ga čujem.
Poj grlice mi fali
bez njega bolujem.**

Zašto mi srce laže

 ašto mi srce laže
da ne volim je više
od cvijeća najljepšeg?

Zašto mi srce laže
da zdravo je kao drijen
bez osmijeha njenog?

Ne laži mi!

Tog predivnog proljeća
iskreno je zavoljeh.
Više od svega cvijeća.

Od šarenih latica
ljepši njen je osmijeh.
Razbukta se vatrica.

Ne laži mi!

Strasno sam je volio.
K'o svijeća gorio.
I izgorio!

Ne zuji, sleti pčelice

*L*na i pčelica svaka
da nisam proljetni cvijet,
Zuji i izdaleka gleda.
Traži li, traži meda?

Pitam se svake noći
kako će zaboraviti
te tvoje plave oči?
Jer čim sklopim vjede
vide ih moje oči smeđe.

Ne zuji, sleti pčelice,
kad te nektar slatki zove.
Dok se nisi umorila
poljubi medne usne ove.

Pitam se svake noći
kako će zaboraviti
te tvoje plave oči?
Jer čim sklopim vjede
vide ih moje oči smeđe.

Ne zuji, sleti pčelice,
Ti najveća radilice.
Zaposli svoje usnice.
Vrati mi osmijeh na lice.

**Pitam se svake noći
kako će zaboraviti
Te tvoje plave oči?
Jer čim sklopim vjeđe
vide ih moje oči smeđe.**

**Ne zuji, sleti pčelice.
Malo ubodi u srce.
Neka i meda bude
kad nam usne polude.**

**Pitam se svake noći
kako će zaboraviti
te tvoje plave oči?
Jer čim sklopim vjeđe
vide ih moje oči smeđe.**

Bol bolujem

*S*ama sad bolujem
dragoga ne viđam,
glasa mu ne čujem.
Da li mu se sviđam?

Košmar mi u glavi.
Zna li da je pravi?

Kada će vidjeti
njegove smeđe oči?
Bol da ispratim
i procvjetam u noći.

Otok moje mladosti

*B*ijaše juli vreli.
I prvo ljetovanje.
Ferijalci smjeli.

Noćno kupanje.

A voda uzavrela
Korčulu opasala.
Vrište mlada tijela
i ta plavuša mala.

Vruća bijaše tu noć.
Prva. Nezaboravna.
A kući moramo poć.

Bijah crtica njena
na Korčuli te noći.
Ljubav ode k'o sjena.

Otok moje mladosti
Daje mnoge radosti
svima.

Vreo.

Živ.

Samo za tvoje vragolaste oči

Želim puno toga
ispjevati
o Derventi, sebi,
boemu, ženama.

Želim da uz ručak,
piće i kavu
bolje upoznam
Tebe pravu.

Želim da zaboraviš
sve bivše crne dane,
al' uvijek se sjeti svojih
jarana iz kafane.

Želim da ne tuguješ,
život nije fer,
boriti se moraš
više nego jučer.

Želim da gledaš
dalje od sutra,
i slaviš život
svakoga jutra.

**Želim da jarana
zauvijek voliš.
Jedan prijatelj više
nikad višak nije.**

**Želim da si sretna
uvijek nasmijana,
i znaj da nisi sama.**

Lidiji za rođendan

 Kad ušla je Lidija
uzavrela birtija.
Uvis! Uvis sve čaše!
A narodnjaci praše.

Pan i Žuja se toče
ne samo do ponoći.
Heineken se slijeva.
Birtija ori. Pjeva.

A Lidija čila
rođendan bi slavila
danim. I noćima.
Relax pali očima.

Piromanka

*O*ragolasta. Čila.
Već si osmijehom
vatru zapalila.
Bukti u srcu mom.

Piromanka baš si!
Bit' ču među palim.
Toga svjesna li si?
Neću da se žalim.

A i zašto? Zašto?
Kad mom srcu treba
vrela ognjica ta!
Kao Sunce s neba.

Vatrogasci mili!
Odbijte! Odbijte!
I svi kanaderi.
Neću da gasite!

Srce neka gori!

Dok ne izgori.

Dosta mi je starih rana

*L*ašto gledaš me
ko neznanca, siromaha?
Bogat nisam, srce imam.
Gledaj me bez uzdaha.

Neka kažu tvoje oči
nedostaju li ti majske noći,
miris lipa i bagrema
zagrljaji kojih nema.

Ne trebaju meni nove,
dosta mi je starih rana.
Ponekad se bar nasmiješi
sjetimo se vedrih dana.

Nemam zlato ni ferari,
znam ponekad da to pali,
ali srce zlatno imam,
četvrt, pola, cijelo dilam.

**Pregledaj ga, izgorjelo,
uzmi komad, pola, cijelo.**

**Ne brini se ti za mene
živjet će od uspomene.**

**Ne trebaju meni nove,
dosta mi je starih rana.
Ponekad se bar nasmiješi,
sjetimo se vedrih dana.**

Posebna

U oči me pogleda.
S osmijehom reče:
“Nađi neku posebnu”.

Uskoro će i večer.

Zašto?

Gladan ljubavi sad sam.
Ni muzika ne svira.
Posebnu tiho gledam.

Srce mi nema mira.

Udara brže, jače.
Tvoj osmijeh mu pogon.
A duša tiho plače.

Sat kuca. Ding – dong.
Ding – dong...

Nestade.

Uz noć tuga dolazi.
Fali mi osmijeh taj,
nema ga, baš, nijedna.

Čaroban! K'o Posebna!

Mladi Mjesec zalazi.
Sanjam tvoj tihi šapat,
njega mi duša žedna.

S kim si sad? Posebna!

Ne zalijevaj tugu

*K*ad izgubiš se dugo
ljubit će me hladni mrak.
Tuga će procvjetati
u srcu mom ranjenom.

I Sunce će nestati.

Tugu ne zalijevaj.
Dok samoća me guši
u snu vesela pjevaj.

Kako da sanjam drugu?

Kad srcu mom si lijek!
Gori. Obolijeva.
Sa mnom budi uvijek.
I kad grmi. Sijeva.

Ne zalijevaj tugu!

Sladi se vrelim usnama

*V*jeruješ mojim lažima?
Samo ljubav me zanima.
Vjeruješ mojim usnama?
Otrov su bile nekima.

Svjedok je jastuk od svile
da jesi ljubav jedina.
Slušala si laži mile,
šaptah ti. Više godina.

Nestala si!

Koliko duša me boli
sigurno ne znaš.
Srce te i dalje voli!
A ti, predaleko si, baš.

Ljubav tvoja
melem je teškim ranama.
Povjeruj novim lažima!
Sladi se mojim usnama.

Kraljica bundeka

Sjeverac zapuhao.
Hladni. S vrha Sljemenja.
Preko Save otisla
orhideja crvena.

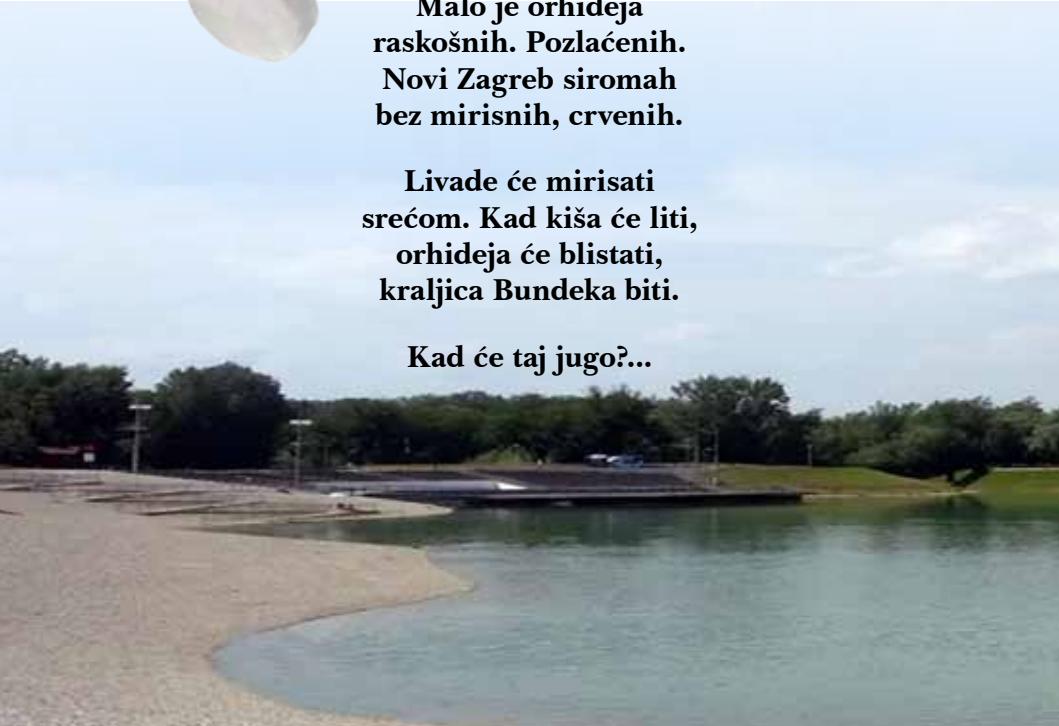
Zašto vjetre
cvijeće odnosiš?
Bundek ga je prepun.
Kome to prkosiš?

Sjeverac se ne da.

Malo je orhideja
raskošnih. Pozlaćenih.
Novi Zagreb siromah
bez mirisnih, crvenih.

Livade će mirisati
srećom. Kad kiša će liti,
orhideja će blistati,
kraljica Bundeka biti.

Kad će taj jugo?...

Srce si mi okovala

Nije to mala šala
osmijehom svetice
čvrsto si okovala
moje ranjeno srce.

Neka, neka okova!
Kad osmijeh nestane
boljet će iznova
s obadvije strane.

I sada tuče jače,
ne da okove skine.
Uzalud ja ga pitam
kad će želja da mine.

Nikad! Zarobljenik sam.
Okovi dragi. Slatki.
Ljubavi! Dok te sanjam,
teče život prekratki.

Ne boj se ljubavi

A black and white photograph of a person from behind, wearing a long red coat, standing on a sandy beach. The person is looking out at the ocean under a cloudy sky.

M

**Medne, nemirne, vatrene,
usne više nisi dala.
Kušao sam samo jednom.
Čega si se to prepala?**

**Bojiš li se ljubavi,
nesreće kakva ja sam?
I mene je malo strah,
ali, pozitivac sam.**

**A i srce mi reče:
Struna desna zategla.
Lijeva gori, peče.
Tko će to da popegla?**

**Zbog tebe ljubavi,
majstora tražit neću.
Čekat ću ko ubavi
dok boli, tebi pisat ću**

**balade. Kad noću čitaš
osjetit ću tvoju sreću.
I kad energije nemaš,
čitaj. Zapali svijeću.**

Ne boj se ljubavi!

Oči boje neba

*S*anjah oči boje neba.
Travu zelenu gledaše.
Pokraj Save tražile su
humak nov. Ljubavi naše.

Džaba rubini gledaju
sve to prkosno cvijeće.
Nema ga. Livade znaju.
Taj humak ne žele. Neće!

Sretan budim se. Svuda mrak.
Ne vidim plave oči.
Srcu zima. Možda je rak.
Liječit ču ga po noći.

Tvoje oči boje neba,
sanjat ču. To srce treba.

Nemoj sutra reći

**Iivot je baš bijedan.
Lomi nas sve. Odlazi.
Kao i svaki tjedan.**

I cvijeće prolazi.

**Zapamti mu opojni
miris! Svježim se sladi.
Kao i zov ljubavni!**

Za sva vremena.

Kradi!

**I nemoj sutra reći!
Nisam htjela ukrasti
opijum orhideja...**

Tvoj život.

Mile strasti.

Srce sve jače kuca

Osmijehom čarobnim
si me zarazila.
Virus srcu mio!
Imunitet mi je
u tren oslabio.

Pogled vragolasti
razum mi pomuti.
Slatke li bolesti!
Od koje nisam cijepljen
u ranoj mladosti.

Kako bolan preživjeti?
Zaraženo srce pita.
U sutor tražim tvoj osmijeh.
Na obzoru sunce puca,
a srce sve jače i jače kuca.

Bježi čim me ugledaš

*B*ježi iz moga vidokruga!
Kad umorna te sretnem,
postajem žena druga.

Obrazi mi porumene.
Osmijeh ne sakrivam
dok prolaziš kraj mene.

Bježi iz moga vidokruga!
Ne donosi cvijeće.
Pogled mi vruća kuga.

Zarazit će srce bilo koje.
I sa cvijećem i bez njega.
Neće odoljeti ni tvoje.

Iz vidokruga moga bježi!
Oboljet ćeš. Kako znati?
Poljupci mi vreli, svježi.

Lijeka nema to da znaš.
Zbog mene ćeš tugovati.
Bježi!

Čim me ugledaš.

Kako da kažem ne

K

Kako njemu da kažem ne
kad sretnu nam se pogledi?
On topi se topi...
Šećer moj! U vreloj vodi.

Kako srcu da kažem ne
kad noću sanjam njegove
ruke na grudima svojim?
K'o strelice Amorove.

Da ljubavi sad kažem ne?
Kad znam da lijek je za sve.
Ne mogu! I neću!
Griješit ču! Vješajte me!

Na rastanku

Hej

Ljubo! Hej Ljubice!

Ne skrivaj kosom lice!

**Pokaži svima usne
i plave ljubičice,
što bit će rosne.**

A voljele me dugo, dugo.

Najveća moja tugo!

Rosno bit će ti lice.

**Rastaješ se od sreće,
plakat će ljubičice.
To prekrasno cvijeće.
Za njim padoh ničice.**

Hej Ljubo! Hej Ljubice!

Ne skrivaj ljubičice!

**Ranjena nisi pala
neka svi vide. Znaju.**

**Rosa ih okupala
i bol ti osjećaju.**

Poljubi mladu travu!

Podigni gordo glavu!

**Zabaci zlatne kose.
Rubini će gorjeti.
Opet će iza rose
kao sunce sjati.**

Neko novo srce grijati.

Pjesme suzama brišem

 Ko moje oči gleda,
dugo, dugo uzdiše.
I crno mu se piše.
Ne gledaj me previše!

Ne želim suze tvoje,
ljubavi zabranjena.
Bole više neg' moje,
ljubavi izgubljena!

Krhka sam. Oči suze.
Peku me kad se sjećam
male, bijele ruže.
Žarku bol tad osjećam.

Vrele teku. Uzdišem.
Oči su gejziri tad.
Pjesme suzama brišem.
Ne ide. Kraja nikad.

Ne volim suze.
Ljubavi zabranjena.
Bole tvoje i moje.
Ljubavi izgubljena.

B I O G R A F S K I P O D A C I O A U T O R U

PERO TOMIĆ rođen je 12.03. 1959. g. u selu Mišinci, općina Derventa, Bosna i Hercegovina. Osnovnu školu pohađao je u Maloj Sočanici i u Mišincima. Srednju ekonomsku školu je pohađao u Doboju i maturirao 1977. g.

Od 1977. do 1992. g. radio je u Tvorници autodijelova »Mehanika« u Derventiji.

Učesnik je više omladinskih radnih akcija uz koje ga vežu lijepo uspomene na drage ljude.

1992. g. preseljava u Zagreb.

Od 1993. g. radi kao trgovac.

Vlasnik je Trgovačkog obrta DERBENT.

U ožujku 2021.g. objavio je zbirku pjesama »Srce sve jače kuca«.

S A D R Ž A J Z B I R K E

I ja sam pjesma	5
Kao duga	7
Sanjam te	8
Janje ljubičasto	9
Sagriješi kao Eva	10
Znaš li Ivanka	11
Vide li oči tvoje	12
Ne odlazi zauvijek	13
Umrijjeti će bez poljupca	14
Ne laži srce svoje	15
Bez srca jedva dišem	16
Kad prođu jesenje kiše	17
Neću samo ruže	18
Ne tecite suze više	19
Čuvat će strijelu	20
Nemoj da mi sudiš	21
Loša terapija	22
Ukrast će ti srce	24
Zlatokosa	25
Kamenje ne zaboravlja	26
Kad pođem	29
Krvari mi srce	30
Dva modra rubina	31
Nisu ruže krive	32

Dok bagremi ne cvjetaju	34
Iščašena pjesma	36
Oprosti jučerašnji grijeh	37
Varalica ja sam	38
Zvijezde vide	40
Kako si mogla	41
Poj grlice mi fali	42
Zašto mi srce laže	43
Ne zuji, sleti pčelice	44
Bol bolujem	46
Otok moje mladosti	47
Samo za tvoje vragolaste oči	48
Lidiji za rođendan	50
Piromanka	51
Dosta mi je starih rana	52
Posebna	54
Ne zalijevaj tugu	56
Sladi se vrelim usnama	57
Kraljica bundeka	58
Srce si mi okovala	59
Ne boj se ljubavi	60
Oči boje neba	61
Nemoj sutra reći	62
Srce sve jače kuca	63
Bježi čim me ugledaš	64
Kako da kažem ne	65
Na rastanku	66
Pjesme suzama brišem	68